

Minister Zdrowia

DSW.050.22.2025.IW
Warszawa, 14 sierpnia 2025

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na interpelację nr 11143 Pani Poseł Marty Stożek *w sprawie rezygnacji szpitali w Polsce z zatrudniania części personelu i przekazywania ich obowiązków firmom zewnętrznym* uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych informacji.

Na wstępie należy wskazać, że zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym zwłaszcza ustawą z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz.U. z 2025 r., poz. 450), za funkcjonowanie podmiotu leczniczego odpowiada jego kierownik / dyrektor. To on jest odpowiedzialny za zarządzanie danym podmiotem leczniczym, zagwarantowanie bezpieczeństwa pacjentów i niezakłócone funkcjonowanie kierowanej przezeń placówki. Minister właściwy do spraw zdrowia – jak każdy organ władzy publicznej zobowiązany do działania jedynie na podstawie i w granicach prawa – nie ma uprawnienia do ingerowania w jakiegokolwiek formie w decyzje zarządcze podejmowane przez kierowników podmiotów leczniczych, wobec których nie sprawuje nadzoru właścicielskiego. W szczególności Minister Zdrowia nie został przez ustawodawcę wyposażony w kompetencję do weryfikowania celowości i prawidłowości zawieranych przez podmioty lecznicze umów cywilnoprawnych z podmiotami realizującymi usługi na ich rzecz.

Odnosząc się do zawartych w interpelacji pytań szczegółowych pragnę poinformować, że Ministerstwo Zdrowia nie ewidencjonuje umów cywilnoprawnych zawieranych z firmami zewnętrznymi przez podmioty lecznicze, jak też nie proceduje obecnie projektów rozwiązań legislacyjnych sankcjonujących zakaz zlecania podmiotom zewnętrznym świadczenia usług niemedyceńskich.

Podkreślenia wymaga, że resort zdrowia konsekwentnie stoi na stanowisku, iż niezależnie od przyjętego modelu działania podmioty lecznicze zobowiązane są do przestrzegania obowiązujących przepisów prawa, w szczególności tych, które określają warunki prawidłowego udzielania świadczeń zdrowotnych, zapewnienia bezpieczeństwa pacjentom oraz pracownikom i innym osobom świadczącym prace w oparciu o niepracownicze formy zatrudnienia.

W odniesieniu do pytania o działania Ministerstwa Zdrowia na rzecz poprawy warunków pracy personelu niemedyceńskiego w pierwszej kolejności należy wskazać, że minister

właściwy do spraw zdrowia nie pełni funkcji pracodawcy w stosunku do personelu podmiotów leczniczych. Funkcję pracodawcy pełnią - w konsekwencji czego ponosząc pełną odpowiedzialność m.in. za stworzenie pracownikom odpowiednich warunków pracy - kierownicy / dyrektorzy podmiotów.

Należy też wskazać, że w polskim porządku prawnym funkcjonuje przepis art. 22 § 1¹ Kodeksu pracy, zgodnie z którym zatrudnienie w warunkach właściwych dla stosunku pracy (tj. gdy pracownik zobowiązuje się do wykonywania za wynagrodzeniem pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę) jest zatrudnieniem na podstawie stosunku pracy, bez względu na nazwę zawartej przez strony umowy. Jednocześnie art. 281 § 1 pkt 1 Kodeksu pracy określa, że kto będąc pracodawcą lub działając w jego imieniu zawiera umowę cywilnoprawną w warunkach, w których zgodnie z art. 22 § 1 powinna być zawarta umowa o pracę podlega karze grzywny od 1 000 zł do 30 000 zł.

Nie należy więc oczekiwać od Ministra Zdrowia podejmowania działań, do których brak upoważnienia ustawowego.

Jednocześnie należy przypomnieć, że wynagrodzenia zasadnicze pracowników niemedyceńskich działalności podstawowej podmiotów leczniczych zatrudnionych na umowę o pracę są ustalane na takich samych zasadach jak etatowych pracowników medycznych, tj. stanowią one iloczyn określonego w załączniku do ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych (Dz. U. z 2022 r., poz. 2139) - zwanej dalej „ustawą” i kwoty bazowej równej przeciętnemu wynagrodzeniu w gospodarce narodowej w roku poprzedzającym waloryzację wynagrodzeń.

Zgodnie z przywołanym załącznikiem do ustawy dla pracowników niemedyceńskich działalności podstawowej tzw. współczynniki pracy wynoszą:

- 0,65 - dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach z wymaganym wykształceniem poniżej średniego;
- 0,78 - dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach z wymaganym wykształceniem średnim;
- 1,0 - dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach z wymaganym wykształceniem wyższym.

Od 1 lipca br. najniższe wynagrodzenia zasadnicze wynoszą - odpowiednio - 5318,12 zł, 6381,74 zł i 8181,72.

Natomiast wynagrodzenia pozostałych osób zatrudnionych w ramach stosunku pracy w podmiocie leczniczym, niewykonujących zawodu medycznego są ustalane w trybie art. 5 ustawy.

Kontrolę wykonywania przez pracodawców ustawy o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych ustawodawca powierzył podmiotom tworzącym i Państwowej Inspekcji Pracy.

Z wyrazami szacunku
z upoważnienia Ministra Zdrowia
Marek Kos
Podsekretarz Stanu
/dokument podpisany elektronicznie/